

FRANCJA W ZARYSIE

Kolory Prowansji

Mapa administracyjna Francji

Kolory Prowansji

Na południu Francji w Prowansji spotkamy miasta i wsie w kolorze pomarańczowo – czerwonym. Taki jaskrawy kolor mają cegły użyte przy budowie murów świątyń, ratuszy i domów mieszkalnych. Kolor ten nadaje ochra barwiąca glinę i piachy Prowansji. Ochra to oryginalna formacja geologiczna. W Prowansji powstała 230 milionów lat temu kiedy region pokryty był morzem. Jest wynikiem wymieszania m.in. piasków i gliny z tlenkiem żelaza. Ma różne odcienie, od żółtego do brązowego.

Ochra w Prowansji była używana od czasów prehistorycznych. Eksploatowano ją także w czasach panowania Rzymian. Jednak produktem przemysłowym została dopiero pod koniec XVIII wieku.

Ochrowym centrum stała się wioska Roussillon, zaliczona do najpiękniejszych we Francji. Spacerując po tej „stolicy ochry” wszędzie napotkamy ochrowe piaski i skały a przede wszystkim budynki wzniesione z intensywnie pomarańczowo - czerwonej cegły. Ta barwna cegła stosowana jest w wielu miastach i wsiach Prowansji.

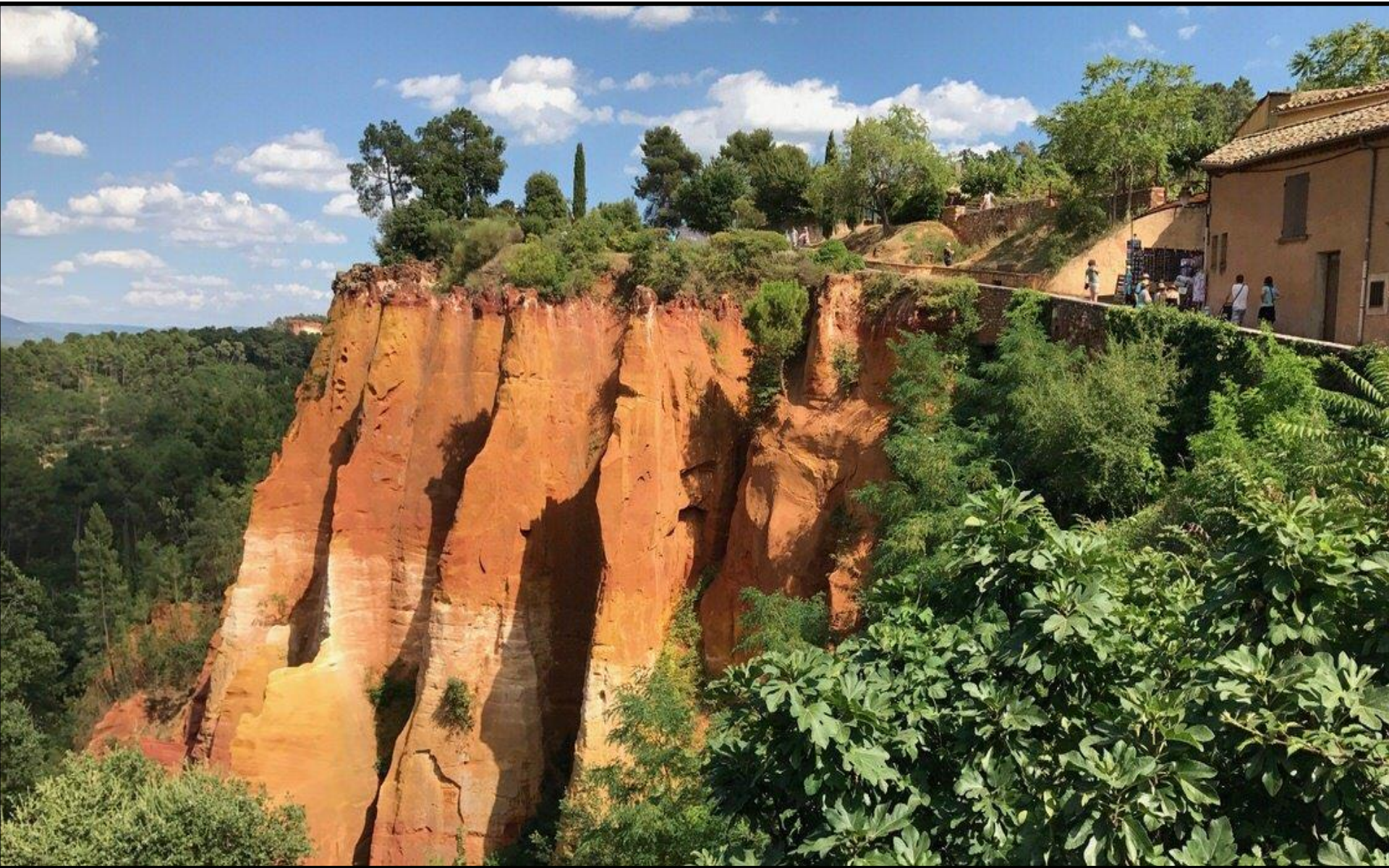
Château de la Dorée
Chambres d'hôtes
Bains publics
Réception
← à 20m

M. U.
P. VILLAGE
CHATEAU DE LA DORÉE
VILLAGE
P. VILLAGE

Czerwone, żółte i brązowe odcienie ziemi idealnie kontrastują tu z błękitem prowansalskiego nieba i soczystą zielenią lasów sosnowych

Kolorowe domy w Roussillon

Każdy dom, każda uliczka ma inny odcień. Oprócz czerwonego, żółtego, brązowego, czyli tych najbardziej typowych, spotyka się nawet fioletowy. Barwa ochry jest przy tym tak intensywna, że nawet w pochmurny dzień ma piękny, nasycony kolor.

Orange

Orange jest miastem w kolorze pomarańczy, za sprawą barwnej cegły użytej do budowy domów. Położone we francuskim departamencie Vaucluse, w regionie Prowansja-Alpy-Lazurowe Wybrzeże. Miasto leży w dolinie Rodanu niedaleko słynnego Avignon. Podobnie, jak kilka innych miasteczek w tym regionie, tak i Orange jest miejscem doskonale zachowanej architektury z czasów rzymskich.

Najważniejszymi obiektami są: najbardziej znany **łuk Triumfalny**, zbudowany jeszcze za czasów Augusta i Tyberiusza oraz **rzymski amfiteatr**, uważanym za najlepiej zachowany tego typu obiekt we Francji.

Łuk Triumfalny w Orange

Ciekawym zabytkiem jest zbudowany w czasach panowania cesarza **Oktawiana Augusta** monumentalny antyczny **amfiteatr**. Wielka widownia mieszcząca blisko 10 tysięcy widzów częściowo wykuta została w skale wzgórza, a doskonale zachowana ściana teatru (skene) za sceną, o długości 103 metrów i wysokości 36 stoi po dziś dzień w prawie nienaruszonym stanie.

Nastrojowe zaułki Orange

Albi

Albi to miasto w południowej Francji, położone na rzece **Tarn** (prawy dopływ Garonny). Jego początki sięgają czasów starożytnych, kiedy to Rzymianie założyli tu jeden ze swoich obozów warownych i nazwali go **Civitas Albigensium**.

Albi, jest przykładem rozwoju średniowiecznego zespołu architektoniczno-urbanistycznego, o którym nadal świadczy Stary Most (Le Pont-Vieux) i dzielnica Saint-Salvi wraz z kościołem (X – XI w.). W XIII wieku, po krucjacie przeciw Albigensom, miasto stało się ważnym ośrodkiem władzy biskupiej. Górująca nad miastem katedra warowna z XIII wieku, wzniesiona w stylu oryginalnego gotyku południowego z lokalnie wytwarzanej cegły w tonacji czerwono-pomarańczowej.

W 1864 roku w Albi urodził się słynny francuski malarz i grafik **Henri de Toulouse-Lautrec**. Był on jednym z przedstawicieli postimpresjonizmu, a swoimi litografiami wywarł wielki wpływ na rozwój nowoczesnego plakatu.

Panorama Albi z gotycką katedrą w centrum

Albi w obrazach

Louis

EXPOSITION
CHATEAUX EN PAYS TARNAIS

LES DEUXIEMES
FLANDES

Jeden z ceglanych mostów w Albi

Najbardziej znanym
zabytkiem Albi
jest usytuowana w samym
sercu miasta
monumentalna gotycka
katedra św Cecylii
(Cathédrale Sainte-Cécile).

Świątynia ta wzniesiona
została w latach 1282-1480
i stanowi niezwykle cenny
przykład południowo-
francuskiego
gotyku ceglanego.
Jej dominującym
elementem jest
majestatyczna blisko
80 metrowa wieża.

Katedra ma charakter obronny. Ściany katedry są zwieńczone gankiem z machikułami – otworami w podłogach umożliwiającymi rzucanie pocisków lub lanie wrzątku na atakujących. Wielkie, cylindryczne przypory miały za zadanie uniemożliwienie wykonania podkopów.

Katedra w Albi jest jednym z największych ceglanych kościołów na świecie.

Ma wymiary: długość zewnętrzna - 113,5 m, długość wewnętrzna – 100 m., szerokość zewnętrzna - 35 m.

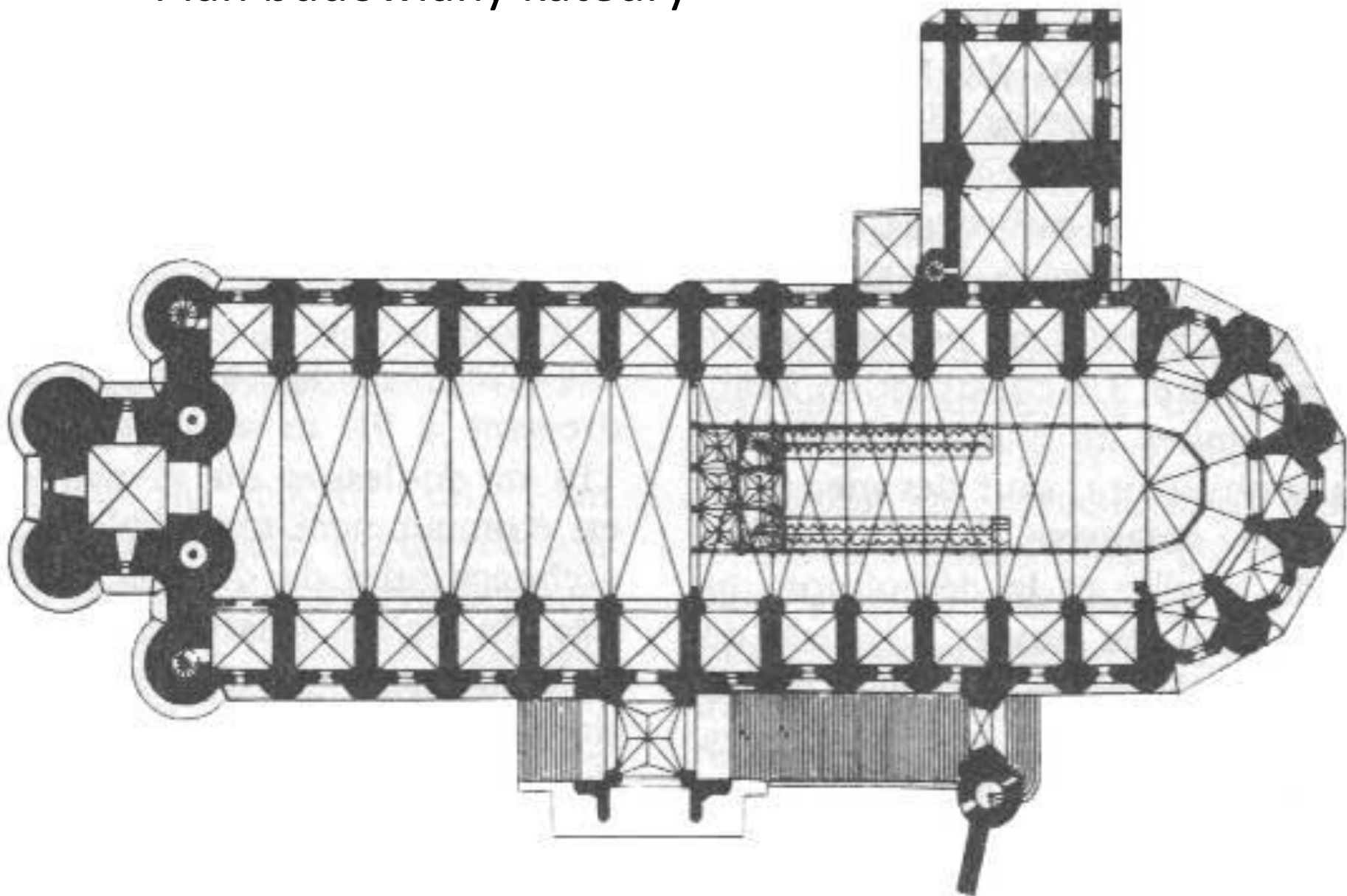

Gotycka katedra z płaskim dachem? Bardzo nietypowe jak na budowlę gotycką. Tłumaczą to czasy i funkcje jakie spełniała ta budowla.

Plan budowlany katedry

Nawę dzieli misternie ozdobione lektorium

Zdobienia snycerskie lektorium, w stylu gotyku płomienistego

Wnętrze pokryte renesansowymi freskami autorstwa włoskich artystów

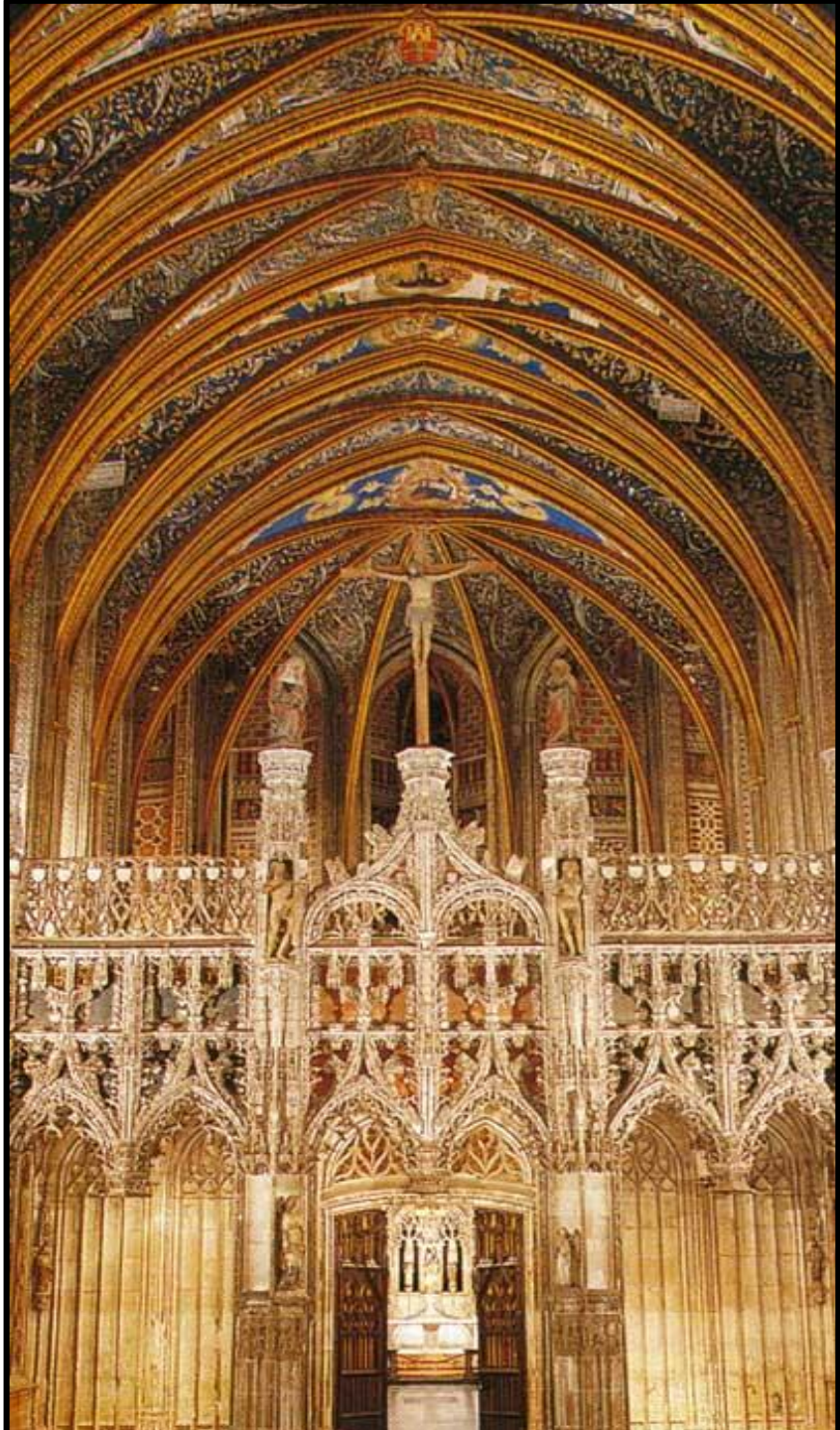
Malowidła sklepienne

Wnętrze lektorium

Ambona

Ołtarz główny z freskiem ukazującym sceny Sądu Ostatecznego

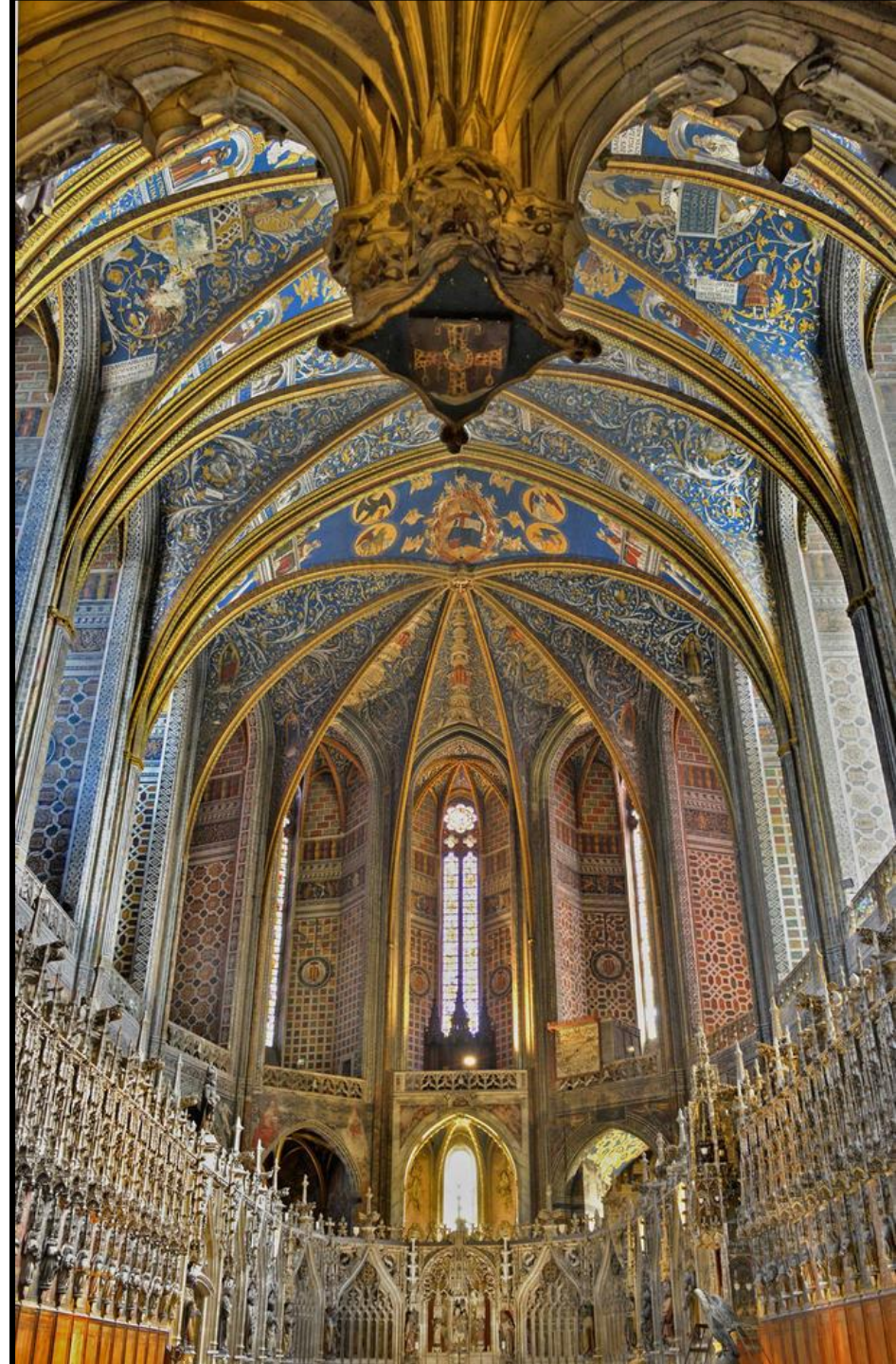

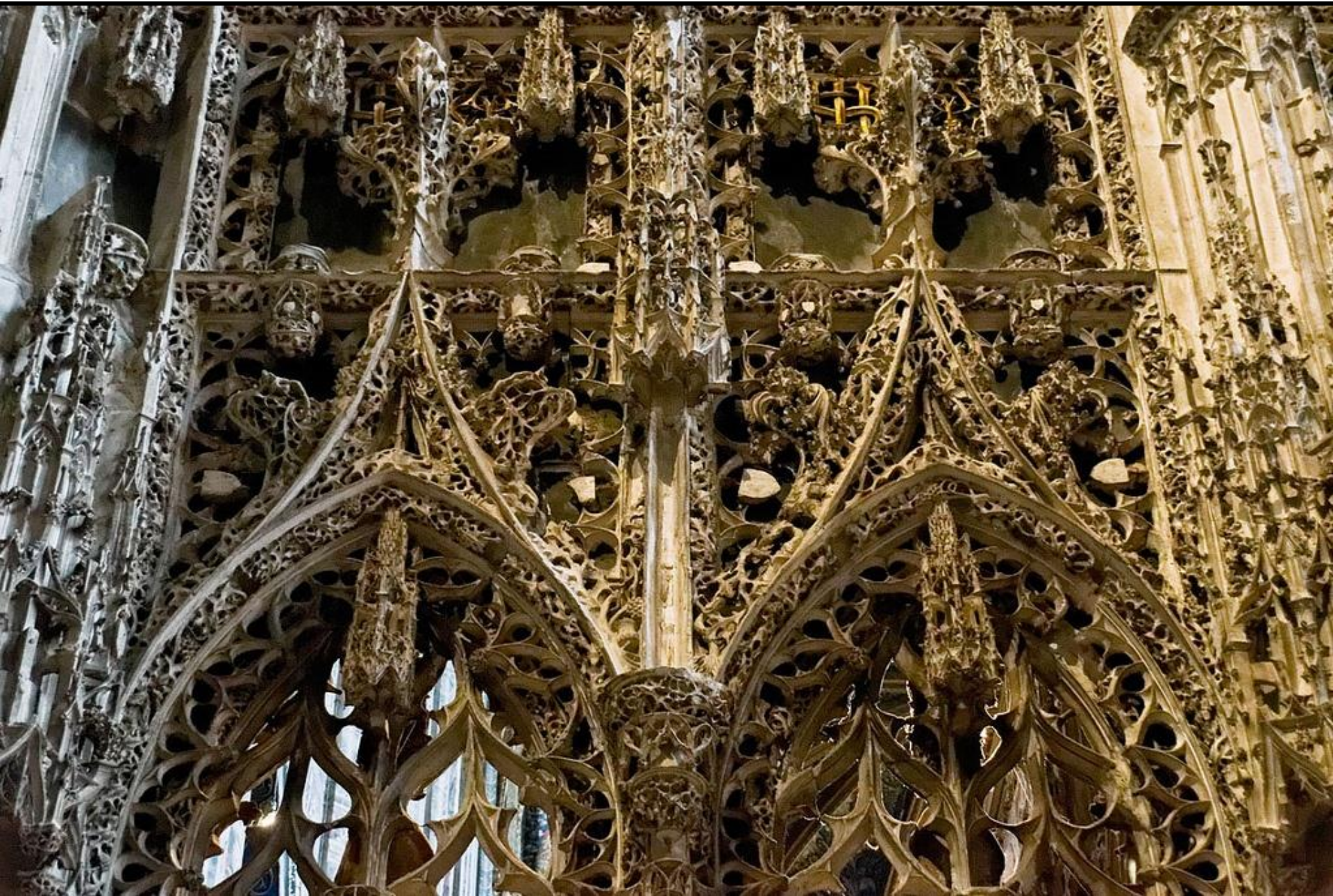

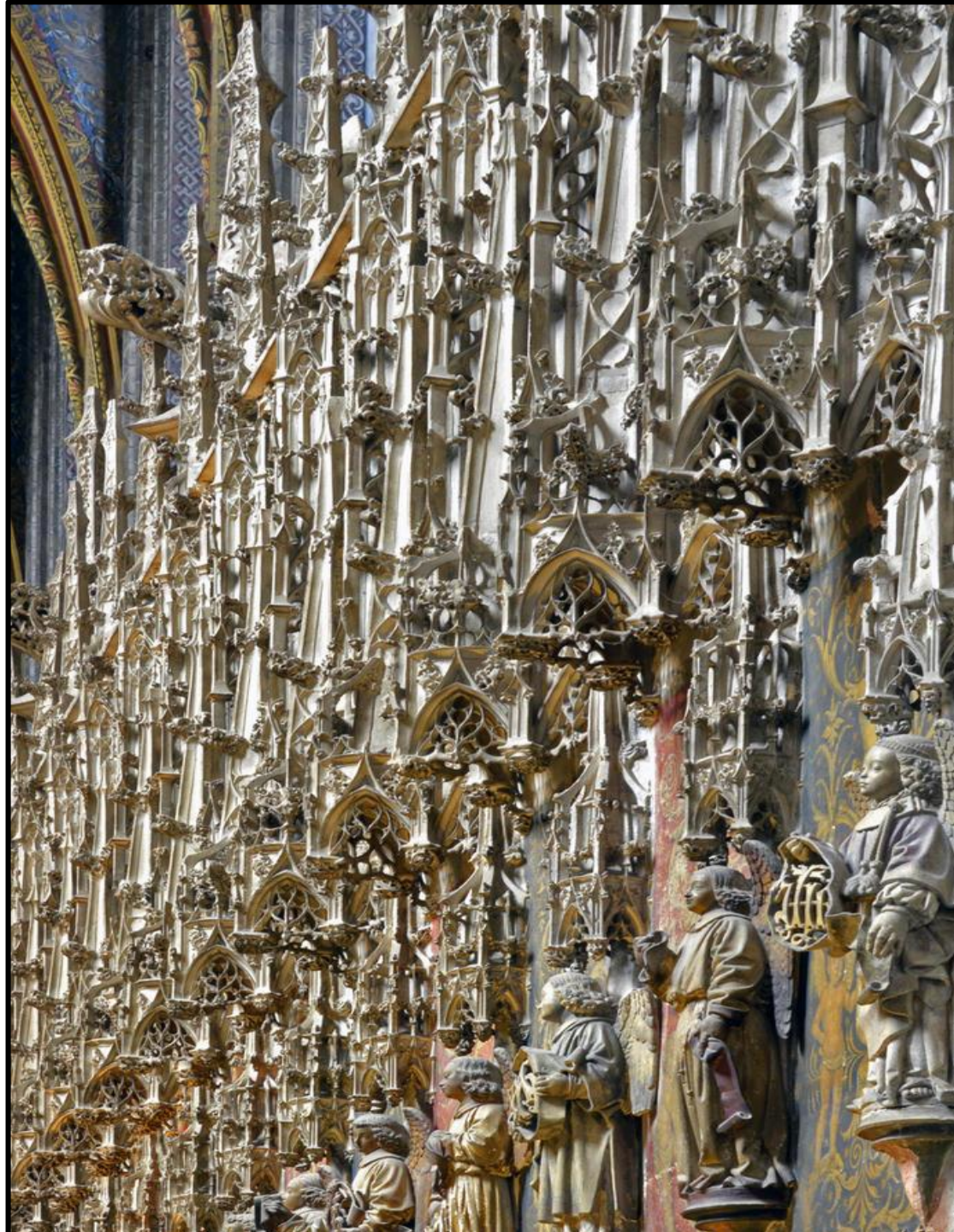

Detale snycerskie zdobiące lektorium. *Gotyk płomienisty*.

Św. Cecylia, patronka katedry w Albi.
W bocznej kaplicy katedry znajduje się kopia rzeźby,
której oryginał znajdziemy się w Rzymie.

Święta Cecylia, rzeźba autorstwa Stefano Maderno przedstawiająca
świętą w pozycji w jakiej znaleziono jej relikwie w 1599 roku, *Bazylika
Św. Cecylii na Zatybrzu, Rzym.*

Portyk piętnastowieczny
w katedrze
w Albi.

Ogrody przy katedrze i pałacu biskupim w Albi

Okres szczególnego rozkwitu przeżywało Albi w latach 1450-1560, dzięki uprawie i handlowi rośliną zwaną **urzetem barwierskim** (*Isatis tinctoria*) z której otrzymywano błękitny barwnik indygo. Ta z pozoru skromna roślinka, kwitnąca drobnymi, żółtymi kwiatkami przyczyniła się do zamożności całego regionu wraz z Tulużą.

Urzet barwierski (*Isatis tinctoria*) – gatunek rośliny należący do rodziny kapustowatych.

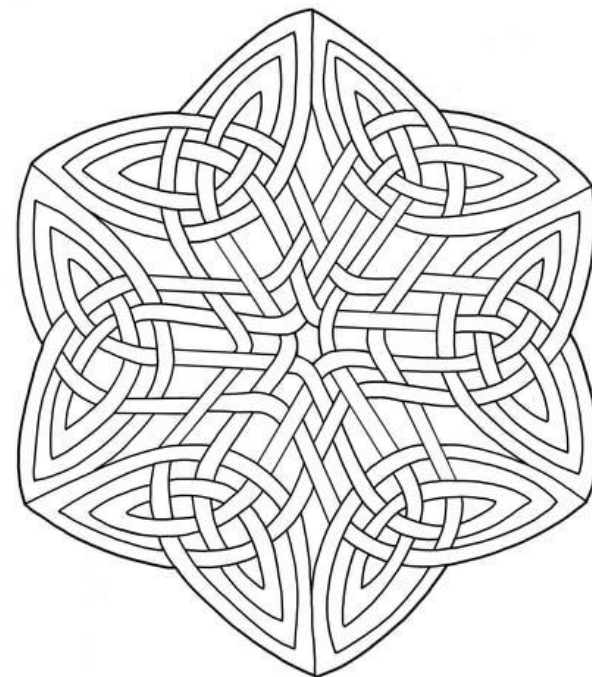
Urzet barwierski posiada podobne właściwości jak indygo, dlatego od starożytności stosowany jest jako barwnik do tkanin, barwienia ciała i włosów. Szczególnie chętnie stosowany był przez wojowników celtyckich. Poza właściwościami koloryzującymi urzet przejawia właściwości lecznicze: przeciwzapalne, bakteriobójcze, grzybobójcze i wirusobójcze. Przydatny jest w leczeniu artretyzmu i reumatyzmu.

Próbki barwnika

Ciekawostki

Celtyccy wojownicy wyciągiem z urzetu barwili sobie na niebiesko twarze i ciała stosując symboliczne plecionki, mające moc amuletów. W 60 r. n.e. Boadicea (czyli zwycięska) – królowa Icenów żyjących we wschodniej Anglii, poprowadziła swoje wojska do walki z Rzymianami całkowicie rozebrana, pomalowana tylko na niebiesko barwnikiem uzyskanym z urzetu barwierskiego. (kroniki mówią też że miała na ciele liczne niebieskie tatuaże)

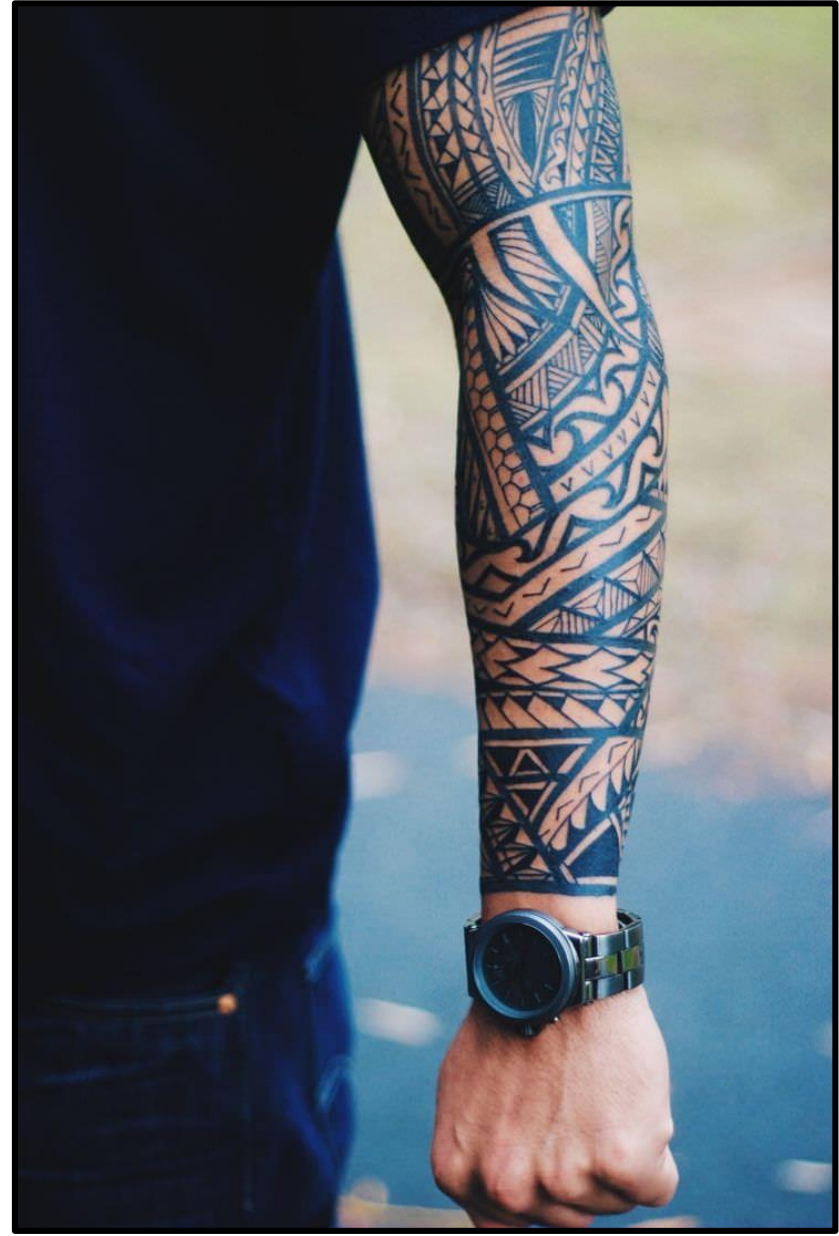
„Boudica królowa wojownik”. (*Kadr z filmu z 2003 r.*)

Mel Gibson jako William Wallace – przywódca powstania Szkotów. *Kadr z filmu „Braveheart” z 1995r.*

Współczesne tatuaże wzorowane na celtyckich wzorach

Współczesne bodypainting
(ang. **body** – ciało, **painting** – malowanie, czyli malowanie ciała)
jest to sztuka malowania na ciele farbami, przez niektórych uważana za jedną z najstarszych form sztuki.

Lawendowa Prowansja

Lawenda to znak rozpoznawczy Prowansji. Nie mniej popularna jest zresztą na Lazurowym Wybrzeżu. Produkty z lawendy to chętnie kupowane przez turystów pamiątki. Prawdziwe wrażenie robią jednak pola kwitnącej lawendy, z których słynie Prowansja. Unoszący się dookoła zapach i dźwięk pszczół zbierających nektar zapewniają niesamowite doznania! . Najlepiej podziwiać ją w okresie od połowy czerwca do połowy lipca, ale nieco później też można trafić na piękne pola lawendy.

Najlepsza okolica na podziwianie lawendowych pól podczas wakacji na Lazurowym Wybrzeżu to okolice **Valensole**. To urocze miasteczko jest niemalże lawendową stolicą regionu. Znajdziesz tam nie tylko **muzeum lawendy**, sklepy producentów olejków lawendowych i pamiątek, ale także piękne lawendowe pola w okolicy.

Valensole miasteczko w otoczeniu pól lawendowych

Menu
- Jus de fruits frais 4€
- Jus de légumes 5€
- Jus de légumes et fruits 5€
- Jus de légumes et fruits 5€
- Jus de légumes et fruits 5€
- Jus de légumes et fruits 5€
- Jus de légumes et fruits 5€
- Jus de légumes et fruits 5€
- Jus de légumes et fruits 5€
- Jus de légumes et fruits 5€

WINE
2022

Bouquets de
Lavande fraise
à l'ancienne

Nazwa „lawenda” pochodzi od łacińskiego słowa „lavare”, co znaczy „myć”, „oczyszczać”. Lawenda ma właściwości odkażające, odstrasza również owady. Do Francji roślina ta trafiła m.in. z Wysp Kanaryjskich i szybko stała się symbolem Prowansji. Produkuje się z niej przede wszystkim olejki eteryczne wykorzystywane w przemyśle kosmetycznym. Można także uzyskać miód lawendowy.

Pola lawendy przedzielają uprawy słoneczników

Chcemy uwiecznić piękną wycieczkę ale, pole kwitnącej lawendy
to miejsce pracy pszczół !!!

Opactwo Notre – Dame de Sanangué

Styl prowansalski w wystroju wnętrza

We wnętrzach Prowansji na każdym kroku widać przywiązanie do tradycji. Nikt tu nie broni się przed starymi meblami. Aby osiągnąć pożądany efekt, stosuje się nawet zabieg postarzania drewna. Prowansalskie meble bielone wykonuje się z drewna rzeźbionego, malowanego i przecieranego na różne odcienie bieli. To bardzo charakterystyczny element wystroju rodem z południowo-wschodniej Francji.

W prowansalsko inspirowanym wnętrzu nie brakuje dodatków w stylu retro i bibelotów: świeczników, ozdobnych ramek na zdjęcia, kwiatów dodatków z wikliny lub rattanu. W pomieszczeniach tych są także wykorzystywane barwy delikatnego błękitu oraz odcienie naturalnego, postarzanego drewna. W połączeniu z dominującym białym wyposażeniem powodują, że całe wnętrze sprawia wrażenie bardzo przytulnego i jednocześnie optycznie większego niż w rzeczywistości.

Dziękuję